

مترجم محترم کتاب جهل مقدس (نوشته اولیویه روآ) تعبیر عجیبی در مقدمه خود آورده است: «اسلام سیاسی یا همان بنیادگرایی اسلامی»؛ این تعبیر از آن رو عجیب است که روآ دقیقاً همان کسی است که اصرار دارد این دو پدیده، یعنی اسلام‌گرایی دهه‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ با بنیادگرایی دو دهه اخیر یکسان نیست. پدیده اول حاصل مواجهه مسلمانان به مدرنیته و مهمترین محصول آن، یعنی «دولت مدرن» است؛ حال آنکه پدیده دوم محصول فرایند «جهانی شدن» و حتی «خصوصی سازی» است که از دهه ۱۹۹۰ به بعد گسترش یافته است. این سوء تعبیر نشان می‌دهد تا چه حد خواندن روآ برای جامعه ما ضروری است. جامعه‌ای که از درون به تجربه اسلام سیاسی در کشور خود نگریسته است و این نگاه درونی گاه به حجابی برای درک تمایز آن از سایر گرایش‌های سیاسی متناسب به اسلام، به ویژه نوبنیادگرایی و نمایندگان آن چون داعش شده است. این پرونده می‌کوشد روآ را معرفی کند، از آن رو که پژوهش‌ها و اندیشه‌هایش چیزهای فراوانی برای آموختن دارد، و می‌کوشد روآ را نقد کند از آن رو که هنوز واقعیت چیزهای بیشتری دارد که در پژوهش‌ها و اندیشه‌های روآ غایب است.

